

БЛАГОВѢСТНИК

РÔЧНИК XII.
РÔК 1932.

МАЙ
ЧИСЛО 5.

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО,
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ В УЖГОРОДѢ, УЛ РАКОВЦІ 54.

Важне для Впр. ОО. Духовниківъ.

Въ нашомъ Выдавництвѣ можно купити слѣдующѣ проповѣди о. Д-ра Іоанна Бартошевскаго:

„Праздничнѣ проповѣди“ сторонъ 262; содержить 27 проповѣдей. — Цѣна брошуры 16 Кч, зъ почтою 18 Кч.

„Новѣ проповѣди праздничнѣ“ сторонъ 190; содер- жить 26 проповѣдей. — Цѣна брошуры 12 Кч, зъ почтою 13·50 Кч.

„Науки на май“ сторонъ 140; содержить 31 пропо- вѣдей. — Цѣна брошуры 8 Кч, зъ почтою 9·20 Кч.

„Проповѣди о Страстяхъ и Смерти Господа и Бога и Спаса Нашого Іисуса Христа“ сторонъ 80; содержить 7 проповѣдей. — брошуры 4 Кч, зъ почтою 5 Кч.

„Проповѣди похороннѣ“ сторонъ 376; содержить 107 проповѣдей. — Цѣна 16 Кч, зъ почтою 18·50 Кч.

„Житя Святыхъ“ на кождый день въ роцѣ праздну- ємыхъ гр. кат. Церковью. — Сторонъ 664; форматъ 12×17 цм. Книжочка має 17 малюнківъ. Цѣна оправле- ного примѣрника 30 Кч. зъ почтою 34 Кч.

„Велика Біблійна історія Старого и Нового Завѣта“ зъ малюнками, и поясненнями; сторонъ 728 форматъ 28×22 цм; печатана великими буквами. Цѣна оправле- ного примѣрника 100 Кч. зъ почтою 106 Кч.

Появився перший томъ Аскетичної Бібліотеки „Спо- сіб Розважання“. Зъ неї кождый зможе безъ труду нав- читися розважаня. Воно буде йому легке и приемне. Книжочка необходима для священника и монаха. Є пови- нень перечитати кождый, що бажає познакомитися и жи- ти аскетичнимъ житемъ. Має коло 90 стор. друку форматъ 12×16 цм. Цѣна 3 Кч. зъ почтою 3·60.

Сими днями вийде зъ друку великий молитвеникъ для христіянскихъ родинъ, пôдъ титуломъ: „Великий Скарбъ Душѣ“. Друкъ великий, читкий, руськими буквами. Має около 850 стр. форматъ 12×18 цм. Содержаніє дуже богате. Такъ богатого молитвеника на Подк. Руси дос් ще не було. У слѣдуючомъ числѣ „Благовѣстника“ подастися цѣну и подробне содержанія сего великого молитвеника. Замовляйте бо накладъ малый.

При замовленяхъ адресуйте: Выдавництво Чина св. Василія В. въ Ужгородѣ.

БЛАГОВѢСТИНИКЪ

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПОДКАРПАТ. РУСИНОВЪ

Редакція, администрація, експед.
Выдавництво Чина св. Василія В.
въ Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Выходитъ 1-го кожного мѣсяця

Вѣдѣчат. Редакторъ:
о, Теофанъ Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣлый рѣкъ 10 Кч.
за границею 17 Кч.; до Америки
пѣвъ дол. — Одно число 1 Кч.
Выходитъ 1-го кожного мѣсяця

Воскресенія Христове.

Скончилися страшнѣ муки. Христосъ схиливъ свою пресвяту голову и вѣддавъ духъ. Пѣдъ крестомъ не было никого кромѣ Пречистоѣ Дѣвы, побожныхъ жень и живиѣрѣвъ. Навѣть Апостолы, що чрезъ 3 роки ходили за Иусомъ Хр. що видѣли Його чудеса, видѣли Його могучость, покинули Иуса Хр. Свого Учителя, разбѣглися, на всѣ стороны и походили передъ паде имъ въ руки и вмирає соромною смертю на хрестѣ, стратили всю надѣю и захиталися у вѣрѣ.

Бѣднѣ Апостолы! Вони забули, що имъ казавъ Христосъ, коли ще бувъ мѣжъ живыми „Яко подокаетъ Скінѣ

человѣческомъ многѡ пострадати, и исквѣшено быти ѿ старецѣ и архіерѣи и книжникѣ, и оубѣженѣ быти, и въ третій дѣнь воскрѣснѣти“. (Мар. 8, 31). Забули Апостолы, що треба було, щобы Христосъ терпѣвъ и такъ увѣйшовъ до своеї славы.

Знято Иисуса изъ хреста и вложено до гробу. Гробъ привалено тяжкимъ каменемъ. Жиды ще до того запечатали гробъ и положили коло нього войскову сторожу. Здавалося, що дѣло нашего Спасителя, що Його свята наука буде на вѣки погребена. Помиллися люде. Третього дня, якъ предсказано, воскресъ у славѣ нашъ Спаситель свою силою. Не помогло то, що прибито Його хреста, и що замучено Його страшною смертю. Не помогла и печать на гробѣ, анѣ сторожа войскова коло нього. Иисусъ усѣхъ и все побѣждає. Изъ воскресеніямъ Иисуса Христа, воскресло Його дѣло, воскресла и Його наука. Чудесне воскресенія нашего Господа стало основою и подвалиною цѣлої христіян. вѣры и нашої надѣї.

Апостолы такъ були прибити смуткомъ, такъ були пригнобленіи смертю свого Учителя, що спершу, коли имъ сповѣщено, що воскресъ Спаситель, не хотѣли имити вѣры. Ажъ коли на власнѣ очи побачили Спасителя, коли своими руками доткнулися ранъ Христовыхъ, увѣйша въ нихъ вѣра и наповнилося ихъ сердце надѣєю. Такою крѣпкою вѣрою, такою великою надѣєю и такою силою наповнилися сердця Апостолівъ, що опѣсля вони понесли и муки за дѣло и науку свого Спасителя, за вѣру въ Його Свѣтле Воскресенія.

Може ты, дорогий Читачу находишся въ положеню Апостолівъ пригнобленыхъ Смертію Спасителя? Може неразъ наслѣдкомъ нещастъ и недолї, бѣды и нужды падешь на дусѣ и тратишъ вѣру въ Христа и Його науку?

Якщо такъ є, то най Воскресенія Спасителя буде для тебе тимъ, чимъ воно стало для Апостолівъ — скрѣпленіямъ

у вѣрѣ и надѣѣ на щасливѣйшу будучнѣсть, на повну радості у славнѣмъ и вѣчнѣмъ царствѣ Воскресшаго Иисуса Христа.

25 лѣтній ювилей Одвѣчальнаго Редактора „Благовѣстника“

о. Теофана Скибы ЧСВВ.

Безъ гомону минувъ день 7. IV 1932, двацатьпятьлѣтній ювилей того пропамятнаго дня, коли впервѣ принѣсь Безкровну жертву Г. Богу, Редакторъ нашоѣ новинки и великазаслуженій мисіонаръ Пôдкарпатскоѣ Руси, О. Теофанъ Скиба ЧСВВ. Родився вѣнъ 5. V. 1883 а въ 23 року житя зложивъ монашѣ обѣты и несповна рôкъ опѣсля 31. VII высвячено його на священика. Сейчасъ роспочавъ свою дѣяльнѣсть мисіонарську. Своими проповѣдями обучувавъ нашъ народъ на мисіяхъ и вѣдпустахъ. 1913 року редактуравъ журналникъ для дѣтей „Свѣтло“. На той працѣ захопила Його вѣйна. Вѣнъ пôшовъ разомъ изъ руськими полками яко духовникъ потѣшати живиѣрôвъ — Русинôвъ и нести имъ душевну помочь и потѣху. По переворотѣ, бувъ Игumenомъ Ужгородськимъ и Професоромъ Препарандіємъ. 1929 поїхавъ яко мисіонаръ до Америки и тамъ перебувъ одинъ рôкъ, даючи по рожныхъ мѣсцевостяхъ мисіѣ и реколекції.

Тутъ хочемо подати хочь деякѣ данѣ зъ Його великоѣ мисіонарскої дїяльности. Вôдправивъ за часъ свого священства 9.675 Сл. Божихъ. Высповѣдавъ 115.754 душъ. Выголосивъ 3485 проповѣдей. Давъ 95 мисій, 32 реколекцій и конференцій. Додаймо до сього рожнѣ душнастyrскѣ обовязки, якъ організування и ведення религійныхъ товариствъ, хрещення похороны и заосмотрювання хорыхъ, то будемо мати приблизно идею його дїяльности. У той працѣ для Царства Божого николи не устає. Навѣть и теперь выїхавъ на мисії. Бажаємо щобы Господь Богъ не щадивъ Йому силъ, щобы нашъ Достойный Ювилять мôгъ ихъ посвятити на Славу Божу и доброго нашего народу. Многая лѣтъ.

Маріе, Ты не брыдишся жаднымъ грѣшникомъ и жаднымъ не погоржуєшъ, коли лише звернетесь до Тебе сокрушенымъ серцемъ и благає Твоего заступленя. Ты милосердною рукою вырвешъ його изъ пропасти отчаяння и подашъ йому лѣкъ надѣї.

св. Вернардъ

ЕПИСКОПЪ ЕСКИМОСОВЪ.

Дня 23 лютого с. р. именувала Свят. Столиця Монсѣніора о. Арснія Торкветъла, монаха зб Згромадженя Отцѣвъ Облятівъ Преч. Дѣви Марії, Епископомъ північнихъ підбѣгуновихъ околиць Канади. Отець Торкветъль, се великихъ талантівъ чоловѣкъ. Перевѣвъ цѣлыхъ трицять лѣтъ середъ найбѣльше у свѣтѣ примѣтивнимъ народомъ, Ескимосами. Познавъ ихъ мову, вѣру, звичаї, переданя и забобоны. Уходить за найбѣльшого знатока ескимоського языка. Перший вонъ зачавъ для Ескимосовъ писати книжки, самъ зладивъ особлившу машину до друкованя тихъ книжокъ, самъ вынайшовъ для Ескимосовъ надзвичайно практичный спосѣбъ ловленя рибъ, самъ збудувавъ радіостацію на далекій півночи, самъ передає радіомъ свою бесѣду Ескимосамъ, самъ є кухаромъ и ковалемъ и столяремъ и механикомъ и пильтомъ и фотографистою. Передъ колькома лѣтами о. Торкветъль ставъ Апостолськимъ Викаріємъ канадійської провинції Гоценъ Бей, а теперъ ставъ Епископомъ. Його діецезія є підъ зглядомъ простору, найбѣльшою діецезією въ свѣтѣ. Вона займає два міліоны квадратовихъ миль и сягає ажъ до Підбѣгуновихъ околиць. За се підъ зглядомъ населеня діецезія Преосвященого Торкветъла є зъ усѣхъ діецезій найменшою. Вона числитъ всього лиши 7,560 жителівъ, зъ чого на католиківъ припадає 2,360 душъ.

Недавно прибувъ зъ тихъ далекихъ сторонъ Преосвящений Торкветъль до города Монреалю. Тутъ одержавъ Вонъ Епископську консекрацію. При сїй нагодѣ відвѣдавъ Його одинъ ізъ католицькихъ кореспондентовъ та мавъ зъ нимъ розмову. И цѣкавъ рѣчи розказавъ йому нововисвячений Владыка. Житя мѣжъ Ескимосами — казавъ — дуже тяжке. Місіонаръ мусить богато терпѣти, заки до того житя привыкне. Мусить вчитися цѣлкомъ чужої бесѣди, мусить зносити страшне зимно, мусить бывати въ хатинѣ зробленої зб снѣгу, мусить кормитися по більшої часті рибою и мусить все пристосовуватися до способу думаня и до звичаївъ найменшої культурного народу.

Безроботя.

Коли, якъ коли, але теперъ ты вже добре знаєшъ брате, що се значить безроботя! Далось воно тобѣ порядно въ знаки! Згадувати будешь його до суду вѣку. Будешь тямити, якъ черезъ безро-

бѣтъ, въ хатѣ зъ голоду плакали дѣти, якъ жѣнка на тебе нарѣкала, якъ на тебе всю вину нужды складала. Буде тебѣ стояти ще довго передъ очима, якъ черезъ безроботя ты не мавъ де головы склонити, якъ ты ходивъ мовъ жебракъ, якъ зѣ тебе другъ смѣялися и якъ тебе за ничего мали. Буденъ неразъ ще вѣдчувати се упокореня, въ яке ты впавъ черезъ безроботя. Черезъ безроботя ты тративъ значѣния батька и господаря въ родинѣ, тебѣ не хотѣвъ никто вѣрити на слово и никто не хотѣвъ тебѣ дати ничего на кредитъ. Всю ти валилось на тебе черезъ безроботя. Ты здорово його досвѣдчивъ на собѣ. Богато за се безроботя тебѣ писати не треба. Ты радъ, якнайскорше за нього забути, ты радъ таки заразъ забратися до працѣ. Чи не такъ?

А вѣдкижъ взялося се безроботя?

Не думай брате, що се страшне безроботя, яке теперь панує всюды по свѣтѣ, повстало безъ причины, повстало само зѣ себѣ! Нѣ! Воно само зѣ себе не повстало, воно має свою причину! Се безроботя мы самъ завели. Се безроботя повстало зъ того, що мы опоганили працю. Тодѣ, коли мы замѣнювали працю на грѣхъ, тодѣ, коли мы головне призначення працѣ покладали въ томъ, щоби лишь ужити свѣта, щоби розпустувати; тодѣ, коли Господь Богъ бачивъ, що наша праця виходить намъ на зло на вѣчну погибель; тодѣ, коли Небесный Отець видѣвъ, що чоловѣкъ въ такої працѣ перемінюються въ звѣря — тодѣ не мôгъ бувъ Богъ дивитися на таку працю ласкавымъ окомъ, не мôгъ бувъ такої працѣ благословити, не мôгъ єсть инакше называть, якъ дармованемъ, якъ грѣхомъ и мусѣвъ таку працю знищити, усунути, вѣдобрati вѣдъ насъ. Чи не такъ?

Богъ тымъ карає, чимъ хто Його ображает!

О, се правда оперта на найширшомъ досвѣдѣ! Все такъ було, що Богъ карає людей тымъ, чимъ вони Його ображают; вѣдбирає вѣдъ нихъ се, що вони надуживають. Але чи знаєшъ, чимъ найгбрѣше ображували люде Бога въ послѣднихъ часахъ? Чи знаєшъ, що вони найбôльше надуживали? Ось тебѣ скажемо. Въ послѣднихъ часахъ найгбрѣше грѣшили люде черезъ працю и найбôльше єсть надуживали. Зъ працѣ робили собѣ божище! Працю вважали за цѣль свого житя, вѣддавали працѣ найвишше узнання, працею витискали Бога зѣ свого серця, задля працѣ держалися особного евангелія, яке Христа не згадувало, яке звѣльняло роботника вѣдъ усѣхъ Божихъ заповѣдей, а навѣть вѣдъ стараня о вѣчнѣ спасеня.

И черезъ се убожуваня працѣ, стративъ роботникъ не лишьъ свое значѣнія, але стративъ ще и саму працу. Черезъ убожуваня працѣ вѣнъ дався одурити своимъ наставникамъ, якъ перемѣнили його у своего невѣльника. Черезъ убожаня працѣ ставъ роботникъ жереломъ, зъ якого добували богачѣ для себе грошѣ. Черезъ убожаня працѣ, роботникъ переставъ у фабрицѣ спокойно працовати въ єдности зѣ другимъ роботникомъ. Вѣнъ давъ себе втягнути у виръ машины, давъ себе перетворити въ автоматъ, який має перегнати своимъ спритомъ и свою вытревалостю другого роботника. Въ той способѣ черезъ убожаня працѣ робота роботника замѣнилася у взаѣмну боротьбу. Мѣсце працѣ, стало мѣсцемъ, де роботники роботниковъ поконували свою роботою, де вони дивились на себе мовъ на суперниковъ. И такъ черезъ убожуваня працѣ, фабричнѣ комины задымили не лише повѣтря, якимъ роботникъ вѣдыхавъ, а задымили ще и його серце, його совѣсть, його разумъ, його память, и цѣлу його душу. Призабувъ роботникъ черезъ убожаня працѣ, якъ складати до молитвы руки, якъ передъ своимъ Господомъ клякати, якъ до Н旤ого очи поднимати. Черезъ убожаня працѣ, праця роботника втратила всю вартость, всю красу, все Боже благословеня. Така праця сталася въ Божихъ очахъ дармованемъ. Таку працу Богъ зненавидѣвъ. Таку працу Богъ знищивъ и євъ вѣдъ чоловѣка вѣдобравъ. Въ сей способѣ затихли фабрики, поставали машины, скрута обняла цѣлый свѣтъ и за убожаня працѣ, дѣставъ чоловѣкъ въ нагороду нужду. Отъ, такъ карає Богъ тымъ, чимъ чоловѣко ображает!

Покликъ Божий!

Туть спитаешь брате: А якъ то можъ охоронитися вѣдъ тобѣ Божоѣ кары, вѣдъ того безроботя? А ось способъ. Самъ Богъ той способъ подає. Каже Вѣнъ, щобъ мы довго не оставали въ дармованю. Каже, щобъ мы навѣтъ одного дня въ безздѣлю не переводили. Кличе насъ, щобы мы удавалися до Н旤ого, щобы мы йшли до Його винницѣ, обѣцює туть дати намъ работу.

Се важный покликъ! Каждый зъ насъ покликаный до Божоѣ винницѣ. Божа винница, се кругъ нашего дѣланя. Чи ты е батькомъ въ родинѣ, чи ты е парохіяниномъ въ парохіѣ, чи ты е горожаниномъ въ державѣ, чи ты е роботникомъ въ фабрицѣ, чи ты е дѣтиною въ школѣ, чи пишешъ книжки, чи замѣтаешь улицѣ — все се е праця Божоѣ винницѣ. Ся праця выйшла зъ одного и зъ того самого сердца Божего. Не е вона анѣ гѣрша, анѣ лѣпша вѣдъ другоѣ

працъ. Кожда однакова и до кождоъ ты повиненъ забиратися зъ такою пильностю и зъ такою стараннѣстю, якбы вѣдь сеъ працъ залежало цѣле житя твоє дочасне и вѣчне. Кожда праця повинна змѣряти до сего, щобъ нею бувъ Иисусъ прославленый. Се одинока цѣль працъ. Самъ Богъ сю цѣль назначивъ для твоєъ працъ. И коли ты маєшъ на оцѣ иншу цѣль у свой працъ, коли зѣ своеѣ працъ выключаешь прославленя Иисуса, тодѣ твоя праця не буде правою благословленною, пожитку для тебе не принесе.

А якъ то за Божимъ покликомъ йдуть добре люде?

У однѣмъ мѣсточку жила стара убога вдовиця. Тяжко хорувала. Довгий часъ оставала въ лѣжку. Не могла навѣть засунутися на землю. Коло себе мала четверо дѣтей. Зъ помѣжъ нихъ єѣ сынъ числивъ вже двайцятый рокъ житя. Того сына любила найбѣльше. Коли про него згадувала, то мовъ за ангела говорила. Добрый вѣнъ бувъ. Бувало лишь встане, а заразъ до роботы береться. Въ хатѣ пооняче, позамѣтає, дѣтей вбере, маму обойде, зварить снѣданокъ, всѣхъ нагодує, а до того ще и за Иисуса николи не забуде. Кождого дня ранкомъ бѣжить на Службу Божу. Тамъ молиться за цѣлу родину, приймає св. Причастіе, а опосля иде на универзитетъ до школы. Того порядку вѣнъ держиться зъ давна. Въ тѣмъ порядку вѣнъ почувався сильнымъ, щасливымъ и веселымъ. Його праця, мовъ ясне сонце всѣхъ оживляє, огрѣває, и удержує. Сей молодецъ знає йти за Божимъ покликомъ до Божоѣ винницѣ. Знає вѣнъ въ той Божой винницѣ заховуватись. Знає єѣ выкористовувати.

А зновъ въ 1913 роцѣ померъ въ Австріѣ одинъ чоловѣкъ, що звався Едвардъ Гладкий. Мавъ вже тодѣ 80 лѣтъ. Бувъ зъ него славный инженеръ, добрый будовничий и не злий писатель. Однакъ за молоду живъ вѣнъ въ безвѣрствѣ. Задля незнаної причины, въ старшомъ вѣцѣ навернувся. Тодѣ и вѣдомѣнився до непознання. Свою молодостъ оплакувавъ, бо знавъ, що вона для вѣчности пропала. Коли його питали люде, сколько вѣнъ живе, вѣнъ тодѣ вѣдчилювавъ свои лѣта молодости и за свої вѣки подававъ только тѣ лѣта, въ якихъ вѣнъ служивъ Богу. И слушно робивъ. Такъ! Лишь той часъ, въ якому людина служить Богу и въ якому дбає за свое спасеня, має вартостъ передъ Богомъ. Колижъ вона тратить часъ для позисканя свѣта, тодѣ той часъ въ Божихъ очахъ є часомъ дармованя, є часомъ, який не приносить чоловѣкови нагороды, а приносить кару, заповѣджену въ святомъ Письмѣ лѣнивому слузѣ.

А може тобѣ брате, трафляєтися таке занятия, що ты самъ не

знаешьъ, якъ въ нѣмъ можъ Бога славити и якъ въ нѣмъ можъ за свое спасеня дбати. Можетъ ты вѣдь дольшого часу хоруешьъ, може мусишь лежати въ постели, може самъ ничего робити не можешъ, а другъ мусить коло тебе ходити и тебе обслугувати. Певно тебѣ здастся, що ты на свѣтѣ вже не потрѣбный, що твоє житя не має ниякої вартости и що въ Божомъ виноградѣ для тебе мѣсця нема. Чи дѣйсно такъ є? Якразъ часть своеї слабости, є для тебе най-красшою Божою винницею. Въ той винници потрафишъ безмѣрно богато зробити добра для Божої славы, безмѣрно богато потрафишъ собѣ заслужити нагороды на вѣчне спасеня. Знаси лишь терпеливо свої терпѣнїя, згожуйся зъ Божою волею, весело приймай прикрости щоденнѣ, кажи до Ісуса: „Господи! зъ любови до Тебе буду приймати радо Твої хресты“. А тодѣ тымъ выконаешь велику рѣчъ, твоя слабость въ Божихъ очахъ буде такъ славною, якъ славными були терпѣнїя мучениківъ и подвиги святихъ.

За К. Пр.

Житя св. Йосафата Кунцевича ЧСВВ.

Св. Йосафатъ боронить зединеня.

(Продовження).

Тяжко було Йосафатови поступати на дорозѣ монашого житя одинцемъ. До аскетичного житя не вистарчить лише сама побожність, особливо коли аскет-проводникъ має іншихъ вести до святости. А Йосафатъ небавомъ збравъ уже поважне число новиківъ коло себе, що прагнули вести подобне житя якъ вонь. Отже справдѣ було треба для нихъ мужа повного свягости и глубокої науки на проводника. Чуючи въ собѣ недостатокъ науки, просить горячо Господа Бога о помочь. Св. Духъ, що доси самъ бувъ проводникомъ Йосафата, піславъ йому помочь въ особѣ Йоана Рутського, котрого познѣйше Папа Урванъ VIII. назвавъ „подвижникомъ зединеня, стопомъ Церкви, руськимъ Атаназіемъ“. Рутський походивъ з заможнихъ родичівъ, котрѣ походили зъ Москви. Вони належали до лютеранської церкви, бо въ тодїшніхъ часахъ много руськихъ родинъ не находячи житя въ схизматицькій церквѣ, переходили до рѣжніхъ сектъ протестантськихъ. Въ роцѣ 1573 народився Рутський, якого охрестивъ руський парохъ, бо припадково не було пастора дома. Вже за дитячихъ лѣтъ говоривъ вонь: „що буде слугою Божимъ“. Родичи дали його на науку до Вильна, де часто заходивъ до костела О. Ісусову, а слухаючи тутъ приповѣдей, що равъ

бѣльше сумнѣвався о правдѣ своеї вѣры и вѣдчавъ склонность до принятия вѣры католицкѹ Церкви. А батько довѣдавшия о тѣмъ, вѣддавъ сына въ опѣку своему приятелеви, що тогды находився на дворѣ Острогскихъ, де кипѣла ненависть противъ всего, що католицкѹ. А по смерти батька, мати Рутського, послала на высшѣ студіѣ до Праги зъ думкою, щобы сынъ утвердився въ лютеранствѣ. Тутъ опинився межи загорѣлыми Гуситами. Та коли довѣдався и пересвѣдчився о ихъ блуднѣй науцѣ, знову звернувся до ОО. Исусовцѣвъ, вѣдправивъ колькадневнѣ реколекції у нихъ и зробивъ вызнання католицкѹ вѣры. Хотѣвъ навѣть вступити до Чина ОО. Исусовцѣвъ, та якасъ дивна хороба перешкодила сему.

Опосля пѣшовъ до Риму, де бувъ принятый до „Колегії св. Атаназія“. По сконченю наукъ на приказъ Папы Климентія VIII. перейшовъ зъ латинскаго обряду на греческій. Въ роцѣ 1593 прийшовъ до Вильна, де його митрополить принялъ дуже зимно, бо якъ самъ Рутський опосля писавъ, Русины бѣльше бояться и подозрѣваютъ выхованыхъ въ Римѣ, якъ латинниковъ. Але ще сумнѣйшаго враждѣнія дѣзнавъ Рутський на видъ опущеныхъ и занедбаныхъ нашихъ церкбвъ. „Коли я хотѣвъ выплакатися въ моемъ сумнѣ положеню“, говоривъ вонъ пѣзнѣйше згадуючи тѣ сумнѣ часы, „спѣшивъ я до нашихъ церквей, щобы тамъ бути присутнимъ на Богослуженю, а выходивъ завсѣгды зъ слезами въ очахъ. Такъ то схизма здерла всю королѣвську одѣжь зъ нашої Церкви“.

Та незадовго Рутський спѣзнався зъ Йосафатомъ, вже яко монахомъ. Найлюбѣйше ихъ занятія було, размовляти о Бозѣ, о вѣрѣ, о св. католицкїй Церквѣ. Йосафатъ вѣдносився до Рутського, що бувъ и старший и ученѣйший зъ принадежнымъ ушанованіямъ, а знову Рутський любивъ та поважавъ Йосафата якъ рѣдного свого брата.

Рутський за особлившимъ знакомъ Божимъ вступивъ до Чина Василіянскаго дня 29 сентября 1607 р. вразъ зъ пятьма новиками принялъ въ церквѣ Пресвятої Тройцѣ чернечу одѣжь, а по четырохъ мѣсяцяхъ зложивъ торжественнѣ обѣты, змѣняючи имя хрестне на Йосифъ, и тогды зачалася горячкова праця около зединеня. Йосафатъ та Рутський зреформували Василіянскій Чинъ. Монастырь Пресвятої Тройцї бувъ знищений, не було де подѣти монаховъ, тогды Рутський жертвувавъ свою батькoviшину, щобы вѣдновити монастырь. Опосляжъ взялися ревно обучувати монаховъ о житю аскетичнѣмъ, о науцѣ вѣры, такожъ учили ихъ латини и руського.

Йосафатъ маючи вже проводника въ особѣ Рутського и чую-

чися бѣльше въ силахъ, подумавъ за спасеня душъ людськихъ. Були се першѣ кроки будучого борца за єднѣсть св. Церкви, за Петровый престолъ. Вже готовився бо борбы, та бувъ готовый житя свое вѣддати за зединеня.

Вѣдь теперь частѣйше выходивъ до города, сходився зъ простыми людьми, обучавъ ихъ въ первыхъ правдахъ вѣры, ласковыми словами приводивъ до покаяния. Эѣ схизматиками провадивъ размовы про Церкву про наслѣдника Петрового, про лучнѣсть Церкви руськоѣ зъ Римською вѣдь початку наверненя Руси, даючи имъ на всѣо доказы зъ книгъ, якихъ и вони при Богослуженю уживали, дуже часто приводивъ ихъ до того, що вырѣкалися схизмы, та ставали ревными католиками. Мала громадка зединеныхъ щораѣ зѣбльшалася, и крылася пѣдь крылами Церкви Пресвятоѣ Тройцѣ, що теперь стала осередкомъ зединеня.

(Продовженя слѣдуе.)

Нова Молитва до Св. свящ. Йосафата.

Надѣлена вѣдпустами.

На прошеня ВПреп. О. Архимандрита Д. Ткачука ЧСВВ. св. Отець надѣливъ вѣдпустами слѣдуючу молитву до св. свящ. Йосафата:

„Святый Йосафате! Ты для єности христіянства працювавъ цѣле свое житя а на вѣтъ пролявъ свою кровъ. Умильно просимо Тебе, выєднай намъ у Бога ласку, щобъ мы не лишь на завсѣгды остали вѣрными дѣтьми Католицької Церкви, но такожъ усильно старалися примѣромъ, молитвою та жертвою здѣйснити найгорячѣйше бажаня Божого Серця: „Щобъ всѣ були одно“.

Вѣдпуть 300 днївъ разъ на день. Повный разъ на мѣсяцъ въ довольный день. (Условини: св. сповѣдь, св. Причастіе, посвѣщеня Найсв. Тайнъ и молитвы за поширеня вѣры и въ намѣрѣ св. Отця.) Пій Папа XI. 5. марта 1932 р.

За кого терпѣвъ Спаситель?

Св. Филипа Нерія завѣзвали до однѣхъ хвороѣ жѣнки. Вона страшно боялася смерти, а особливо задля своихъ грѣховъ, котрѣ вже ѹї вызнавала на сповѣдяхъ, але все думала, що вони не прощенї та що Богъ буде єѣ за нихъ карати и дуже тымъ не покоилась.

Щобы єѣ успокоити, Святый взявъ хрестъ и запитавъ хвору: „За кого Спаситель терпѣвъ и умеръ на хрестѣ?“

„За грѣшниковъ“ — вѣдповѣла. „Добре — сказавъ Святый — отже и за тебе. Вонъ умеръ, абы задосить вчинити Богови за твои грѣхи и отворити тебѣ дверѣ до неба“.

Тѣ слова успокоили боязливу жѣнку и вѣдь теперь не докучали ѹї вже неспокойнѣ думки.

Маріє любове.

Маріє любове, по Бозъ єдина,
Ты Мати у мене, Твоя я дътина.
Любою дътины буду Тя любити,
Гръхомъ не засмучу доки буду жити.

Маріє, Царице! Тебе величати
Бажаю вспъмъ серцемъ, що силь въ мене стати:
И въ мысли и словъ и дълъ — на въки,
На свѣтъ и въ небъ якъ зможу повъки.

Маріє потъхо на земськомъ падоль!
Веди пôдъ хрестами, що йдуть зъ Божай волъ,
Най тъшусь зъ Тобою, зъ Тобою най плачу,
По смерти зъ Тобою най небо побачу.

ИЗЪ ЖИТИЯ СВЯТЫХ

Заступница на мѣсяцъ май.

Преподобна мати Пелагія.

Около 450-го року по Рожд. Хр. жила въ городѣ Антіохії велика богачка, вѣдзинчалася дуже великою красою тѣла, а при тѣмъ пристрастна розпустниця. Вона называлася Пелагія. Случилось було, що антіохійский епископъ скликавъ въ якісь важнѣйшой церковной справѣ соборъ изъ колькохъ сусѣдныхъ епископовъ, межи которыми бувъ такожъ и Ноnъ, епископъ изъ города Гелѣополя, который підчасъ того собора мавъ въ антіохійской церквѣ проповѣдь про страшный судъ Божий. Сила його словъ була такъ переконующа, що нарѣдъ, слухаючи, заливався ревными слезами. На той проповѣди находилася такожъ и Пелагія. Учувши про страшнѣ кары, якѣ ждуть грѣшниківъ на тамтѣмъ свѣтѣ, такъ перенялася страхомъ и боязню передъ судомъ Божимъ, що знайшовши способнѣсть приблизитись къ епископу Ноnу, въ присутности прочихъ епископовъ упала йому до ногъ и просила: „Здѣлай менѣ ласку святителю, и окрести мене. Знаю, що я недостойна ласки Божої за мои безчисленѣ беззаконя, но пристану на найбѣльше строгу покуту, лишь не вѣдкажи менѣ св. хрещеня“. Владыка Ноnъ отвѣтивъ єй, що церковнѣ законы не позволяютъ, щобы такъ скоро грѣшниківъ крестити, но прочѣ епископы, переконавши ся о єї великой вѣрѣ, позволили на те, щобы єї заразъ окрестити. Піoslали отже по діякониссу Роману, щобы єй була за хрестну матерь. А коли высповѣдала явно свои грѣхи, охрестивъ єї святитель Ноnъ. И вона вѣдправилася вѣдтакъ до Романы на nauку на 8 днївъ. Затой часъ розпустила вона всѣхъ своихъ слугъ, обдаровавши щедро кождого изъ нихъ, а свои дорогоцѣнности и золотъ прикрасы велѣла позбирати и призначила ихъ на церковь. Осьмого дня, не розпращавши ся зъ никимъ и не повѣдомивши нѣкого про свое намѣренїе, выбралася въ далеку дорогу до Єрусалима. Тутъ вынаняла собѣ при горѣ Оливнїй, на котрой Исусъ Христосъ молився, маленьку комброчку, въ котрой цѣлыхъ 4 роки пережила въ молитвахъ и въ постѣ. По смерти збѣглися черници вѣдъ Єрихона и Йордана и похоронили єї тѣло съ великою почестю піосля тодѣшнаго звычая.

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ МАЙ

Набоженство до Преч. Дѣвы Марії Царице Мученикѣвъ

Святѣ мученики мусѣли бути переповненѣ духомъ Божоѣ крѣпости и мужности. Безъ крѣпости и мужности вони не були бы въ силѣ опертися ворогамъ науки Христовоѣ и не могли бы перетерпѣти тольки мукъ жорстокихъ ради Христа. Тому кождый мученикъ вызначався тыми великими чеснотами такъ, що ничо на свѣтѣ не було въ силѣ його розлучити вѣдь Исуса Христа. Вони радо приймали всякѣ труды, гоненя и тѣсноты ради святоѣ вѣры. Такъ Апостоль народовъ вѣдзначався такою крѣпостю духа и вѣнь самъ свѣдчить про себе: „Я много бѣльше въ трудахъ, въ ранахъ безмѣрно, въ темниꙗхъ занадто, а много разбѣ при смерти. Вѣдь жидовъ доставъ я пять разбѣ по сорокъ рѣзокъ безъ одноѣ. Три разы били мене палицями, три разы перевернувся зѣ мою корабель; черезъ нѣчъ и день перебувъ я въ глубинѣ морськѣй. Въ дорогахъ много разбѣ; въ небезпекахъ на рѣкахъ, въ небезпекахъ вѣдь разбойникѣвъ въ небезпекахъ вѣдь родины, въ небезпекахъ вѣдь поганъ, въ небезпекахъ въ городахъ, въ пустыни, на мори, въ небезпекахъ межи лживыми братами.

Найбѣльшу крѣпость и мужнѣсть посѣдала Пр. Дѣва Марія. Є є терпѣнїя и муки були не такъ зовнѣшнѣ, якъ внутрѣшнѣ, не такъ тѣлеснѣ, якъ душевнѣ. Бѣль и мука душевнѣ є о много страшнѣйшѣ и сильнѣйшѣ вѣдь тѣлесныхъ. Величъ є мукъ була такъ велика, що христіянський нарѣдъ назвавъ є „Многострадальною“. Праведный Симеонъ пророкувавъ о Пр. Дѣвѣ, що „тобѣ самѣй душу пройдетъ оружіе“. Страдала вона ради Христа почавши вѣдь народженя Його. Вона, якъ Исусъ народився, не мала де Його притулити и чимъ обвити. Вона мусѣла берегти Исуса передъ завистю лукавого Ирода. Вона особливо терпѣла зѣ Исусомъ въ часѣ Його страстей. Вона мужно выдержала при Исусѣ мимо страшныхъ мукъ. Всѣ тодѣ покинули Исуса, навѣть Апостолы, але не покинула Його Пр. Дѣва, а вѣрно и мужно стояла пѣдъ Хрестомъ. Черезъ ту є мужнѣсть, крѣпость, черезъ те, що Вона перетерпѣла ради Исуса, стала Вона мученицею а що бѣльше Царицею Мученикѣвъ.

Нынѣ такоѣ крѣпости мужности мучениковъ треба и намъ. Нынѣ много и дуже много треба терпѣти ради Христа. А перетерпѣти те все безъ крѣпости и мужности никто не потрафить. Треба терпѣти и голодъ и холодъ, треба терпѣти и насмѣшки треба терпѣти побоѣ рады св. вѣры. Колько то нынѣ людей черезъ нужду и безроботя стратило вѣру и отвернулося вѣдь Бога? Чому? Бо не стало имъ крѣпости.

Многострадальна наша Мати, Цариця Мучениковъ, має намъ выблагати вѣ Бога тое силы тое постояннсти, щобы мы вѣрно стояли при Иисусѣ, якъ Вона вѣрно стояла при Нѣмъ пôдъ крестомъ.

Курка зѣ золотыми яйцями.

Одинъ вызначный писменникъ, що мавъ кромъ великого розуму и серце добре, дознався разъ, що вѣтъ самомъ домъ живе батько эъ четырьма дѣточками, хворый такъ, що не може працювати. А тутъ за коморне нема чимъ платити. Тожъ мали ихъ выкинути й рѣчи ихъ розпродати, абы достати грошъ на заплату.

Панъ В.... пôшовъ заразъ вѣ городъ. А бувъ се другий день Великодня. По якойсь годинѣ приносить хтось до бѣдного того батька гарний кôшъ. А вѣ кошъ велика квочка эъ чоколяди, що сидѣла на четырохъ яйцяхъ. Вѣ дзюбѣ квочки мала курочку... „Розбийте мои яйця...“ Вѣ кождомъ яйцѣ було 20 марокъ. (160 коронъ) Гарно. Идѣть и вы робѣть подобно!

Памятай день святый святити.

Одинъ ковалъ хотѣвъ свого сынка, що недавно вѣдбувъ свое перше св. Причастя, привчити працювати вѣ недѣлю. Сынокъ боронився — що заборонює З-а заповѣдь. — „Есть що тамъ — сказавъ батько — заповѣди лише для дѣтей зробленї — а ты вже дорослый — працюй“. „Алежъ тату — вѣдповѣвъ хлопецъ — за З-ою заповѣдею йде 4-а, чи вона такожъ лише для дѣтей?“ Батько замовкъ. Сынъ пôшовъ до церкви. По Сл. Божой вѣнъ эъ радостю побачивъ у церкви и свого батька. Той обоймивъ сына свого и сказавъ: „Ты правду кажешъ дитино, треба все робити, що Богъ приказує. Вѣдь теперь я вже буду інакший!“ И дотримавъ слова.

НОВОСТИ

† о. Михаилъ Митровъ, конз. сов. пенз. парохъ на 66. роцѣ житя и 39. р. священства 1-го IV. т. р. въ Ужгородѣ въ Бозѣ упокоився. Покойный яко духовникъ пряшевскѹ епархіѣ выѣхавъ до Америки и душпастырювавъ тамъ ревно майже черезъ 20 роковъ.

Похороны кônчиивъ при святочнїй асистенцїи самъ Магре Викарій А. Стойка. Останки перенесено до семинарскѹ кладбища. Б. П. В. П.

Въ Комаровщяхъ обходивъ 7 апрѣля свой 25 лѣтній Ювилей священства Всч. о. намѣстникъ Юлій Желтай. Положивъ великѹ заслуги въ религійномъ пробужденю Русиновъ. Кожда парохія въ котрой пробувавъ живе взорцевымъ христіянськимъ житямъ. Бажаемо много лѣть для працѣ на нивѣ Христовой.

Даръ на „Благовѣстникъ“. Впр. о. Эмануиль Бѣгарій каноникъ изъ Пряшева жертвувавъ 10 Кч. на фондъ „Благовѣстника“. Щедрому жертводателеви щиро дякує Администрація.

Католицький мисіонаръ. Дня 12. II. 1932. въ пятницю, на просьбу французького мисіона-

ра Всеch. о. Яквѣтона перервали такъ японцѹ якъ и китайцѹ свою борбу. Мисіонаръ посля того ратувавъ разомъ зъ 13 монахинями раненыхъ людей въ Шангаю. Скоро означений часъ минувъ, зновъ загремѣли гарматы и зачалася вѣйна.

Служба Божа, на упрошеня мира має правитися стало въ французькому городѣ Людъ. Епископъ сего города Ексц. Перъ Горліє розпорядивъ, що кождоѣ першоѣ недѣлѣ въ мѣсяцю о год. 8 рано має така Служба Божа правитися въ чудотворнїй گrotѣ Преч. Дѣви Mariї, а першу Службу Божу за миръ, вонъ самъ вѣдправивъ.

Почтовѣ значки въ честь Пресв. Євхаристії. Архиепископъ Дублїна Ексц. Евардъ Я. Бирне, який є заразомъ головою комитету урядженя мѣжнароднього Євхаристичного Конгресу, що вѣдбудеться въ юнію с. р.,aproбувавъ на нарадѣ зъ представниками ірляндського уряду, начеркъ новихъ почтовихъ значкобъ, якѣ мають бути видані зъ нагоды Конгресу. На тихъ почтовихъ значкахъ буде представлена Пресв. Євхаристія въ монстранцї.

Голодовъ заворуженія въ СССР. По донесеніямъ зъ Москвы на цѣлой територіѣ СССР. були поважнѣ заворуженія на голодовому тлѣ. Въ Москвѣ, передъ будинкомъ молочного и цукрового тресту зѣбрались тов-па жѣнокъ, знищила склади и

до крови потурбовалась обслуга. Мусѣла вмѣшатися кѣнна поліція й розбгнати демонструючѣ жѣнки. Богато осѣбъ ранено (Пать). Подобнѣ вѣсти прино-сить преса зъ рѣжныхъ мѣсце-востей СССР.

Искры зъ свѣта.

На земской кулѣ є два міліарды людей. Такъ кажуть найно-вѣйшѣ статистики. Точне число є 1.992 міліоновъ и 550.000 ты-сячъ душъ.

— Летунський рекордъ въ нашої републицѣ зробивъ лѣтакъ, що подорожує межи Ужгородомъ и Братиславою. Вонъ перелетѣвъ 400 км. въ 1.45 м. На годину летѣвъ 250 км.

— Въ маленькому селѣ бѣля св. Севастіяна вмерла въ вѣку 111 роковъ одна жона. Але що въ нѣй було цѣкавого се то, що николи за свого живота не видѣла авта, а одъ десятка лѣть не выходила зѣ своего села.

— Село на публичну продажъ выставлено у Франції за 500.000 франківъ. Населенія втѣкло за города и село вылюдилося, хочъ має свою 200 лѣтню исторію. Передъ десятма роками мало 150 бывателївъ. Теперъ лише є двѣ чужѣ родини.

— Въ Америцѣ пачкарѣ алкоголевыми напитками перекупили водотяговыхъ роботниківъ и при помочи водотяговъ доставляли сво-имъ кліентамъ пиво.

— Сталичъ диктаторъ большевицкою Росію захорувавъ на рака.

— Въ финскомъ заливѣ одорвалася крига зѣ рыбаками и поплила на море. На кризѣ було 500 душъ. Корабель ледоломъ вратувавъ 200 людей, 300 ще лишилося. Найгôрше на кризѣ бѣдують конї, якимъ лѣтаками мусять довозити пашу.

Въ день Свѣтлою Воскресенія Христовою всѣмъ сво-имъ передплатникамъ, читачамъ, прихильникамъ и про-тивникамъ Веселыхъ Святъ желає

„Благовѣстникъ“

Вже выйшовъ молитвенникъ для греко-католиковъ печатаный латинскими буквами.

Назва сего молитвенника

„SKARB DUŠI“

красный, читкий друкъ, форматъ 7×11 цм. сторонъ 384;
змѣсть его въ слѣдующий.

str.	str.		
Korotký Katechizm	5	Nedila vsich Svjatych	267
Molitvy povsednevní	29	Prazdnik Presv. Evcharistiji	268
Molitvy utrennyja	38	Prazdnik Presv. Serdea Isusov.	272
Molitvy večernyja	45	<i>Tropari i kondaki prazd. ciloho roku</i>	
Molitvy podčas Služby Božej	51	Obrizanje Hosp. i Prazd. sv. Vasilija Velikoho	276
Molitvy pered řevidenjem	70	Nedila pered Prosviščenijem	279
Molitvy pered sv. Pričastijem	86	Predprazd. Prosviščenija	280
Molitvy po sv. Pričastiju	90	Naveč. Bohojavlenija	281
Molitvy do Najs. Serdca I. Christa	95	Bohojavlenije Hospodne	282
Molitvy do Preč. Divi Marii	99	Nedila po Bohojavleniju	286
Molitvy do Svjatych	105	Trech Svjatitelej	287
Molitvy v deň Imjanin	109	Stritenje Hospodne	288
Cin Večerni	116	Blahoviščenije Presv. Bohorodicy	290
Ia Utreni	129	Sv. velikomuč. Heorhija	292
Božestvenna Liturgija	145	Roždestvo sv. Joanna Krestiteľa	294
Tropari i Kondaki voskresni	173	Sv. Apostolov Petra i Pavla	295
Tropari i Kondaki dnevni	183	Sv. Apostolov Kirila i Metodija	297
Tropar na vsjakoje prošenije	190	Nedila sv. Otcev	298
Tropar blahodarstvennyj	193	Sv. Iliji Proroka	300
Pisňa blahodarstvenna	195	Preobraženie H. N. I. Christa	301
Tropari i Apostoly o usopšich	198	Uspenije presv. Bohorodicy	305
<i>Tropari i Kondaki sv. Četyredesiatnicy i Piatdesiatnicy.</i>		Ušiknovenije Č. Holevy sv. J. Kres.	307
Nedila Mytarja i Farideja	206	Roždestvo Presv. Bohorodicy	308
Nedila bludneho syna	208	Vozdvíženije čestnoho Kresta	310
Nedila mjasopustna	209	Pokrov Presv. Bohorodicy	313
Nedila svyropustna	210	Nedila sv. Oteev	315
Nedila 1. vel. posta	210	Prazdnik Čarja Christa	316
Nedila 2. vel. posta	212	Sebor Archistratiha Michaila	320
Nedila 3. vel. posta	213	Sv. svjatemuč. Josafata	321
Nedila 4. vel. posta	214	Vved. vo ehram Presv. Bohorodicy	323
Subota Akaftistova	215	Sv. Nikolaja Čudotvorca	325
Nedila 5. vel. posta	216	Neporečne začat. Presv. Bohorod.	326
Subota Lazareva	216	Nedila sv. Praoteev	328
Nedila evitenosna	218	Predprazd. Roždestva HNICH	331
Velkij četyer	221	Navečerija Rožd. Christoveho	332
Velika subota	223	Roždestso HNICH	333
Nedila Puseki, utrečna voskresna	226	Sober Presv. Bohorodicy	338
Ponedilok svitly	248	Nedila po Roždestvi Christovom	340
Vtorak svitly	248	Sv. Pervomuč. Stefana	342
Nedila Temina	245	Cin na blahoslovenije sv. Tajnamí	344
Nedila Mironosie	250	Pisaní na Roždestvo	347
Nedila rosciaiblennoho	251	Pisň k Presvjetoj Trojci	354
Prepolovenje piatdesiatnicy	252	Pisaní k Sv. Serdeu I. Christa	356
Nedila Samarianini	253	Pisň v čest Božoji Materi	359
Nedila slipouredžanoho	254	Pisň pod svjatym Krestom	364
Voznesenje Hospodne	265	Pisň k sv. Nikolaju	365
Nedila sv. Oteev	259	Kalendar ciloho roku	367
Nedila Piatdesiatnici	261	Paschalija	379
Ponedilok sv. Duha	264		

Оправленый стоить 6 Кч., въ почтою 7 Кч.

При замовленихъ адресуйте: Выдавництво Чина св. Василія В. въ Ужгородъ.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ
поручає слѣдуючѣ книжки:

Голос душі. Молитвеник для членів Апостольства Молитви; оправлений в полотно 20 Кч, з почтовою засилкою 22 Кч.

Молитвеник для укр. католицького народу. Оправ. в пслотно 12·50 Кч з почтовою засилкою 13·70 Кч.

Кровава Незабудька або Хрестна дорога Спасителя містить читання і молитви о Страстих Христових. Ціна 6 Кч, з почт. 7 Кч

Хвалите Господа. Молитвеничок для інтелігенції, печатаний на 2 фарби. маленького формату 6×10. Ціна 13 Кч, з почтою 13·80Кч.

Церковні Пісні (з нотами), містить 301 пісень. Ціна 20 з почтою 21·20 Кч.

Коляди (з нотами) Містить 80 коляд.. Ціна 12. з почт. 12·80 Кч

Коляди (без нот). Містить 52 коляд Ціна 3·20, з пот. 3·80 Кч.

За всіх молишися Благая. 31 наук на місяць май. Брошура 20 Кч з почтовою засилкою 22 Кч.

Хліб життя. 31 проповідей про любов Ісуса Христа в Найсв. Євхаристії. Брошура 33 Кч. з почт. засилкою 37 Кч.

Гомілійні науки на неділі (на зачалах Апостолів). Брошура 40 Кч, з почтовою засилкою 44 Кч.

Великспосні проповіди. Ціна 5 Кч з почт. засилкою 5·80 Кч.

Популярні катехитичні проповіди для католицького народу. Часть I. Про віру Часть II. Про надію и любовь. Кожда часть творить творить окрему книжку. Теми проповідей дуже актуальні.

Ціна по 20 Кч. за один прим. з почтою 21·80 Кч.

Божественний Спаситель. Нарис житя Ісуса Христа. Брошура 24 Кч, з почтовою засилкою 28 Кч.

Надгробні слова. Брошура 5 Кч, з почтов. засилкою 5·70 Кч

Подруже право в новім кодексі церковнім зладив Д-р Г. Лакота епископ-помічник в Перемишли Ціна 22 Кч, з почт. 24 Кч

Католицький катехизм, Д-р Шпираго. Часть I. II., и III.

В I. часті широко виложена наука св. кат. віри, в II. говориться про науку обичаїв а в III. виложена наука, про Средства ласки. Книжки брошувані, кожда окремо. Ціна їх така:

Ч. I. и II. по 20 Кч, з почт. 24 Кч. III. 18 Кч з почт. 22· Кч.

Історія біблійна Старого завіта ч. I. і II. Ціна одної книжки брош. 14 Кч, з почт. засилкою 18 Кч.

У Стіп Учителя містить 204 читань для священиків стор. 380. Ціна 16 Кч, з почтовою засилкою 17·20 Кч.

Вічні правди. Брошура 10 Кч, з почт. засилкою 11·20 Кч.

Сім слів І. Христа на Хресті. Брошура 7·20 Кч, з почтовою засилкою 8 Кч

Християнська невіста. Брошура 6·50 Кч., з почт. засилкою 7.30 Кч.

Геройська любовь. Повість з середновічних часів, брошура 5 Кч, з почтовою засилкою 5·80 Кч.

Основні правди провідник житя для християнських родин. Ціна 2 Кч, з почтою 2·60 Кч.

СІІ КНИГИ ПЕЧАТANI ФОНЕТИЧНЫМЪ ПРАВОПИСОМЪ.